

253

Besluit van 6 juni 1989, houdende regelen betreffende waren die door een misleidend uiterlijk een gevaar vormen voor de gezondheid of het leven van de consument (Warenwetbesluit Imitatieprodukten)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 13 november 1988, VVP/P-682433 in overeenstemming met de Staatssecretaris van Economische Zaken, A. J. Evenhuis;

Overwegende dat regelen moeten worden gesteld ter uitvoering van de Richtlijn van de Raad van Europese Gemeenschappen van 25 juni 1987 (87/357/EEG) (Pb. EG L 192/49) inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen betreffende artikelen die door een misleidend uiterlijk een gevaar vormen voor de gezondheid of veiligheid van de consument;

Gelet op de artikelen 1, 9 en 13 van de Warenwet (Stb. 1988, 360);

Gezien het advies van de Adviescommissie Warenwet van 10 juni 1988, nr. 13981/(11)15;

De Raad van State gehoord (advies van 15 februari 1989, nr. W.13.88.0659);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 23 mei 1989, VVP/P, nr. 684733 in overeenstemming met voornoemde Staatssecretaris van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder imitatieprodukten:

waren, geen eet- of drinkwaar zijnde, die een zodanig misleidende vorm, geur, kleur, aanzien, verpakking of etikettering hebben, dan wel van een zodanige grootte of omvang zijn, dat de consument, met name het kind, deze produkten kan verwarren met eet- of drinkwaar en ze daardoor in de mond kan steken, opzuigen of inslikken.

Artikel 2

1. Het is verboden imitatieprodukten die gevaar kunnen opleveren voor de veiligheid of de gezondheid van de mens, te vervaardigen, te verhandelen of binnen Nederlands grondgebied te brengen.

2. Tot het in het eerste lid bedoelde gevaar wordt in ieder geval gerekend het gevaar van:

- a. verstikking;
- b. vergiftiging;
- c. perforatie of verstopping van het spijsverteringskanaal.

Artikel 3

Dit besluit kan worden aangehaald als «Warenwetbesluit Imitatieprodukten».

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking met ingang van de negende kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit en de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 6 juni 1989

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees

Uitgegeven de zesde juli 1989

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 8 augustus 1989, nr. 152

NOTA VAN TOELICHTING

Onderhavig besluit strekt tot uitvoering van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 juni 1987 (87/357/EEG) (Pb. EG. L. 192/49) inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lid-staten betreffende artikelen die door een misleidend uiterlijk in combinatie met hun hoedanigheid een gevaar vormen voor de gezondheid of de veiligheid van de consument.

Artikel 1 van het besluit omschrijft daartoe imitatieproducten als producten die geen eet- en drinkwaren zijn en ten aanzien waarvan tweërlei verwachting bestaat, namelijk:

- dat de consument en dat met name het kind die producten aanziet voor eet- en drinkwaar èn;
- als gevolg van die verwarring de consument en dan weer met name het kind, deze producten in de mond kan steken, opzuigen of inslikken.

De term «imitatieprodukt» geeft reeds aan dat het hierbij gaat om producten ten aanzien waarvan voor andere verpakkingen, kleuren, vormen of andere aspecten betreffende het uiterlijk gekozen had kunnen worden dan de huidige verwarrende. Het moet derhalve gaan om een produkt waarvan uit de aard maar nog meer de functie het misleidende uiterlijk niet automatisch behoeft voort te vloeien. Hierbij is de ervaringswereld van het kind primair bepalend voor de vraag wat als misleidend dient te worden gezien.

Zo zullen sieraden die naar aard en functie vaak een uiterlijk hebben dat voor menig kind misleidend is als bedoeld in bovenstaande zin, niet onder de werking van dit besluit vallen, indien voor dit uiterlijk niet is gekozen voor het nabootsen van een eet- of drinkbaar. Hetzelfde geldt bij voorbeeld voor allerlei kleingood verkrijgbaar in de doe-het-zelf handel, zoals dopjes, ringetjes en dergelijke.

Huishoudelijke chemicaliën al of niet voorzien van een aantrekkelijke kleur en in een transparante verpakking zullen indien zij zijn voorzien van een kinderveilige sluiting tevens buiten de regeling vallen daar deze producten alsdan niet tegemoet zullen komen aan de in bovenstaande achter het tweede gedachtenstreepje vermelde verwachting. Artikel 2 van het besluit geeft aan dat indien een produkt een imitatieprodukt is, het geen gevaar mag opleveren voor onder meer verstikking, vergiftiging en perforatie of verstopping van het spijsverteringskanaal. Zowel de vervaardiging, de verhandeling als het binnen Nederlands grondgebied brengen van dergelijke gevaarlijke imitatieproducten is verboden.

Als voorbeelden waarop voornoemde bepalingen betrekking hebben kunnen onder meer worden genoemd, de op snoepgoed of fruit gelijkende vlakgommen, de memo-blokken in de vorm van hamburgers en zeep met het uiterlijk van een vrucht bijvoorbeeld een citroen.

Voornoemde bepalingen geven uitvoering aan artikel 1 en artikel 2 van de onderhavige richtlijn. In artikel 4 wordt in een overgangstermijn van negen maanden voorzien voor het betrokken bedrijfsleven. Voor de overige omzetting van deze richtlijn volgt onderstaande transponeringstabel.

Richtlijn 87/357/EEG

Artikelen 3 en 4

Warenwetbesluit Imitatieproducten

Aan deze artikelen wordt in het besluit geen uitvoering gegeven daar het hier om te maken ambtelijke afspraken van organisatorische aard gaat. Zo zullen de Rijkskeuringsdiensten van Waren de door hun getroffen maatregelen centraal moeten melden opdat hiervan mededeling kan worden gedaan aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Dit besluit is aan de hand van de relevante vragen van de beknopte vragenlijst opgenomen in het Besluit Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur, getoetst op dereguleringsaspecten. Uit deze toetsing is gebleken dat tegen het besluit geen bezwaren bestaan vanuit dereguleringsoogpunt.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
D. J. D. Dees